

Ohnivé oko Yellowstone

Ve všech dobách lidstvo kupodivu čekalo na konec světa, na konec svých dějin, na Apokalypsu, na Soudný den. Ve všech dobách hledalo příznaky již domněle začínajících kataklyzmat.

V poslední době je těchto příznaků více než dost. Probouzí se supervulkán v USA, na zemi se tvoří podivné díry (nové krátery na Jamalu) a ze Země jsou na některých místech slyšet podivné zvuky a dunění.

Konec světa se navíc téměř každý rok stává další novinářskou a dokonce „vědeckou“ senzací. Stalo se zvykem lechtat nervy pozemšťanů dalším hororovým příběhem a vydělat na tom nemalé peníze. Konec se očekával v letech 1999, 2000, 2003, 2005, 2012. Další asteroidy, schopné zničit všechno a explodující tok zpráv, přilétají téměř každý rok. Nyní nás čeká třetí světová válka, největší ekonomická krize, další asteroid a výbuch supervulkánu Yellowstone ve Spojených státech. Z čeho tedy vycházejí naše obavy, co se vlastně stane, nebo bude vůbec všechno jinak? Všichni vidíme, jak nový Babylón, tato zámořská Sodoma a Gomora, usilovně vnucuje světu svou ideologii, politiku a ekonomiku, svůj světový řád. A přirozeně mnozí začnou předpovídat a očekávat osud Sodomy a Gomory pro Spojené státy, a dokonce i pro celý západní svět. Málokdo ale přemýšlí, že takové kataklyzma může zničit půl zeměkoule, nebo ještě víc. Ti, kteří se snaží nejprve potrestat a zabránit válce, z nějakého důvodu vůbec neuvažují, že by je kataklyzma postihlo, pokud bude mít takovou sílu, jakou si přejí. Možná si jen myslí, že vše bude jako ve filmu nebo počítačové hře...? Ale to je jiné téma, týkající se vývoje vědomí...

Co se tedy stane a stane-li se to vůbec? Prostřednictvím vědomého snění byly získány informace o Yellowstonské sopce a dalších anomáliích, které se v poslední době na Zemi objevují. Netvrdí se, že jsou vědecké nebo předvídatelné. Někdo tomu uvěří, někdo ne. Každému podle jeho vlastního uvážení.

...V bílém oparu Země... Obrovská koule oceánů a kontinentů, která se v záři slunce povaluje pod mraky. Je stále blíž a blíž. Mraky se rozestupují a pod nimi se rozprostírají hory a údolí. V popředí vznikají oblaky. Stoupají odněkud zdola. A tam... obrovské ohnivé oko s vroucím jezerem uprostřed.

Okolo Země hledí zlověstně jako nějaké vševídnoucí oko. Ohnivé jazyky se od něj rozlézají různými směry jako krevní žíly.

Mlha se válí, stoupá k obloze a vytváří oblaky. Tady jsou stále hustší a hustší.

Najednou se oblaky rozptylují mezi stromy hustého lesa. Někde po úbočí hory se vine úzká stezka. Nahoře je obrovský balvan.

Jeho starobylé kamenné tělo je poseto prasklinami a podivnými vzory. Je slyšet neznámá řeč.

U kamene se shromáždili nějakí lidé v malebných zdobených oděvech. Hlavy mají ozdobené ptačím peřím a na prsou a opascích visí řada složitých amuletů. „*To jsou indiáni,*“ naznačoval vnitřní hlas.

Jeden z nich držel obrovskou tamburínu z vyčiněné kůže, druhý místní flétnu z mnoha spojených píšťal. Kromě těch dvou, jak jsem pochopila, šamanů, tu byly ještě dvě ženy v dlouhých, třásněmi zdobených šatech.

Nad hustým lesem se rozléhala táhlá melodie flétny, kterou občas přerušil dunivý zvuk tamburíny. Svítalo...

Růžové paprsky už zbarvily koruny stromů i zbytky noční mlhy. Ženy položily velký koš na kámen. Zdálo se, že obsahuje pohoštění pro místní božstvo.

Ozvalo se silné praskání lámajících se větví a z lesa se vynořila obrovská medvědice se dvěma mláděty. Rázně přistoupila ke kameni, nebojíce se lidí, nahlédla do košíku a přitáhla ho k sobě. O chvíli později se trojice s košíkem nerušeně přesunula pod temný baldachýn lesa.

Melodie flétny se rozléhala silněji. Ženy, které přinesly košík, se radovaly jako děti. Jejich oběť byla přijata.

Pak ale mlha opět prudce zhoustla a růžový paprsek slunce sotva pronikl její tloušťkou.

Najednou se z chuchvalců mlhy zformoval obří medvěd, který se postavil na zadní a... zařval. Lidé se přitiskli ke kameni, ale nehýbali se. A pak do posvátného medvědího mračna vstoupil šaman s tamburínou a začal podivný tanec, napodobující medvědí pohyby. Začal něco zpívat. Jeho píseň zněla hlasitěji a hlasitěji.

A tu se někde uvnitř mě začala překládat.

„Brzy, velmi brzy medvědi, vlci a další zvířata tato místa opustí. I vy musíte odejít. Brzy, velmi brzy se Země probudí... Je velmi rozzlobená, její ohnivé oko se už nemůže klidně dívat na lidi, kteří se rozhodli zničit dvě třetiny světa, kvůli své moci a zlatu. Nemůže už déle snášet, jak jí pijí krev. Nemůže již déle snášet cizince, kteří se usídlili v jejím lůně, a vyžene je a zničí města jejich pozemských služebníků. Trest může být strašlivý. Bohové však nechtějí trestat nevinné. Udělají vše pro to, aby zemřelo méně lidí, aby netrpěly jiné země. Vy byste však měli jít. Brzy, velmi brzy přijde oheň a pak voda v oceánu. A zůstanou jen hory, kam se vrátíte, až vám bohové řeknou. Zůstanou jen hory... Na naší zemi nebudou žádná velká a špinavá města s umělými světly. Vlny je spláchnou do oceánu...“

Šaman zpíval svou píseň-proroctví a nahoře v mlze se otevřel nějaký průchod, naplněný jasným světlem. Světelný tok mě uchvátil a vše se zahalilo do jiskřivého víru.

Někde dole se opět ukázala Země a mezi mraky se znovu objevilo ohnivé oko Yellowstonu, té spící sopky - monstra, jak naznačoval vnitřní hlas. Ale... všechno je to tam, za průzorem...

Ocitla jsem se v podivné místnosti s obrovskou průhlednou stěnou - průzorem. Druhá, do zlatova zbarvená stěna se náhle odsunula a vytvořila průchod, do kterého vstoupil... medvěd. Medvěd nasál vzduch a posadil se opodál. Za ním do místnosti vstoupila vysoká žena v přiléhavém oděvu, který jemně splýval a třpytil se perletí. Žena měla třpytivé fialové vlasy upravené do složitého účesu a spoutané opalizující třpytivou čelenkou.

Natáhla ruku s nějakým malým předmětem dopředu a vyndala z ničeho podivnou aerodynamicky tvarovanou židli. Objevila se přímo ve vzduchu, kam žena namířila svým zařízením. Pak se posadila a oslovila mě mým vlastním hlasem uvnitř mé hlavy nebo vědomí...

„Jsme ze systému velké hvězdy, které se u vás říká Polární hvězda, v té části vaší oblohy, kterou nazýváte souhvězdím Malé medvědice. Naše mise u vaší planety trvá již více než dvanáct tisíc let. Od smrti pozemské Atlantidy, od osudného úderu na zemské jádro Atlanty, kteří bojovali s Hyperboreou, od té doby, co se váš severní pól posunul na společnou osu s naší hvězdou, jsme sem přišli. Když se hvězda postaví na společnou osu s vaší planetou, na vaší planetě se otevřou přímé portály s těmi světy, jejichž hvězda vstupuje na tuto osu. Tak to zařídili na vaší planetě starověcí stavitelé, přesídlenci z mrtvého Faetonu - perly v systému velkého Rádža-Slunce, který, bohužel, také zemřel spolu s Faetonem. Nyní vám svítí Slunce, přeživší syn a společník Rádža-Slunce.

Kdysi dávno, když jsme se ještě nenacházeli v hranicích sluneční soustavy, prorazily ochranné pole galaxie Mléčné dráhy (jak ji nazýváte vy) černé supertěžké kameny - asteroidy a meteority z antisvěta. Tehdy bylo zasaženo několik hvězdných systémů v galaxii. Jasná hvězda Rádža-Slunce i planeta Faeton byly zničeny. Úlomky supertěžkých asteroidů zničily život na Venuši a povrchu Marsu, také Země byla

tehdy velmi zasažena. Obrovský kus asteroidu rozpáral zemský povrch a zanořil se do pláště. Místo jeho vstupu je nyní nejznámější yellowstonská kaldera. Ze silně zacelené rány Země několikrát vytryskl plášťový materiál. Jednalo se o výbuchy supervulkánu, které přinesly Zemi velkou zkázu, dokud potomci Faetonů - Lemurijci a přeživší Faetonští učitelé nevytvořili řídicí panel planety - superpyramidu - horu Kailás v Tibetu a síť pyramid po celém světě. Díky nim se planeta stala odolnější vůči různým kataklyzmatům a navázala komunikaci s ostatními vesmírnými světy. Vždyť takových supervulkánů-ran Země od zásahů asteroidů z antisvěta bylo v té době několik. A hrozilo i mnoho dalších nebezpečí.

Ale po invazi objektu dvou malých černých děr z téhož antivesmíru, kterému říkáte Nibiru, systém pyramid selhal. Tenkrát se Země znovu přetočila, a tehdy zanikla Lemurie. A obyvatelé planetky Nifilim, „visící“ na oběžné dráze Nibiru, se chytře zmocnili části komplexu na Kailásu a obsadili systém Slunce.

Obyvatelé planetky Nifilim, kteří si říkali Anunnaki nebo Annunaki, začali vytvářet svého člověka - otroka z vyšších humanoidů a zvířat. A jako místo pro své experimenty si vybrali Zemi. Aby se zbavili dotěrných zástupců jiných civilizací, které se na Zemi již usadily a pomáhaly Lemurijcům se záchranou, poštváli proti sobě dvě rasy - Atlantány a Hyperborejce. Nebo spíše zlákali Atlantány k ovládnutí planety. Po velké válce opět došlo k posunu Země a Anunnakiové narušili časové charakteristiky planety a jejích dimenzí za pomoci mechanismu na Kailásu a izolovali Zemi od ostatních vesmírných civilizací. Příbuzní Hyperborejců a Atlantánů z jiných planet se k vám dostávali jen s obtížemi a stávali se pro váš lid v té době, v době vašeho starověkého světa, bohy. Pokoušeli se navázat starověkou komunikaci, ale změna časových charakteristik planety a její dimenzionality jim to téměř znemožnila.

Temné vesmírné civilizace naopak získaly lepší přístup k prastarým portálům vaší planety, které vybudovali ještě Faetonané. To začalo ohrožovat všechny světy, k nimž portály vedly. Jeden z velkých pozemských portálů byl připojen do našeho světa, protože naše hvězda, zvaná vaše Polární hvězda, se po posunu Země dostala na společnou osu s vaší planetou i systémem Slunce. Tehdy jsme k vám vyslali své výpravy a postavili jsme své základny v rámci sluneční soustavy. Uplynulo mnoho vašich staletí a tisíciletí. Anunnakiům se podařilo „implantovat“ svou laboratoř do Země (viz téma: Jaký svět byl stvořen za sedm dní). Poté se mnozí zástupci světlých civilizací vesmíru, ale i těch temných, vydali do systému Slunce. Začala konfrontace, která trvá dodnes.

Vznikla koalice světlých civilizací, ale Anunnaki velmi často sami píší vzkazy jejich jménem a překrucují fakta. Často se dokonce podepisují vlastními jmény, považující vás za naprosté barany, kteří nevědí a neumí rozlišit světlé od temného. Není náhodou, že vytvořili svůj národ z Adama a Evy v podzemní laboratoři, a pak z tohoto lidu vybrali supervyvolené zednáře - luciferity - kteří mají vykonávat vládu na Zemi, řídit otroky - lidi - zdroj životní činnosti samotných Anunnaki. Lidé, vy jste pro Anunnaki pouze zdrojem jejich činorodosti. Potřebují vaši energii, a to je

vše. A zednáři - luciferité - jsou ovládači, farmáři, zahradníci, kteří pro ně pěstují úrodu a dostávají svůj podíl jako plat v podobě moci na planetě, jakéhosi komfortu, peněz a příslibu osobní fyzické nesmrtelnosti. A jen ti nejzasvěcenější zednáři znají částku této pravdy a jsou si jisti, že byli sami vyvoleni Bohem - Luciferem, aby vytvořili velkou ‚čistou‘ rasu země zaslíbené, očištěnou od lidského nižšího odpadu, podle jejich mínění (viz téma: Pokušení globalismu).

Více než sedm tisíc let Anunnaki realizují tento plán na Zemi, od svého ‚stvoření‘ světa a svého člověka - Žida, svého vyvoleného židovského národa.

Všechny války od té doby byly vedeny prostřednictvím tohoto vyvoleného národa, prostřednictvím vyvolených agentů. Staletí po staletí kráčeli vyvolení na cestě ke světové vládě a nakonec s pomocí Německa vytvořili v další válce (viz téma: Star Wars: Epizoda - Druhá světová válka) nové monstrum, Spojené státy americké. Tuto zemi řídí výhradně vyvolení z národa Anunnaki. A prezident pouze funguje a dostává za svou funkci plat. Tito Vyvolení zcela ovládají peníze světa a nyní mohou bez zábran vyvolávat revoluce a války. Dělali to už dříve, ale nyní se pro to ani nemusí namáhat.

V jednom se ale Anunnaki přepočítali. Starověké černé kameny a zející rány planety...

Anunnaki nás, koalici světlých civilizací vesmíru, odrazují tím, že mohou zničit Zemi nebo její části, proniknout do našich světů portály a narušit prostor našich světů svou nízkovibrační přítomností a svými zařízeními, nebo zahájit velkou válku světů s mnoha oběťmi v kosmickém měřítku. Prastaré kameny antisvěta však nejsou ničující jen pro nás a pro vás, mohou zničit i anunnakijskou podzemní laboratoř, nemluvě o zničení vytvořeného státu - monstra, které nyní terorizuje všechny země vašeho světa. Přesně tak, terorizuje. Byli zde stvořeni všichni teroristé. Mohou si jen říkat islamisté, nacisté a další, nosit různé přídomky. Ale veškerou jejich ideologii a materiální podporu zabezpečují vyvolení Anunnakiů, luciferitů, kteří vlastní zlato a moc světa.

Jedinou zbraní, která je schopna je zničit a ukončit války na Zemi, je nyní probouzející se sopka v Yellowstonu. Vše však závisí na její síle. Pokud bude velmi silná, zničí spolu s Amerikou a anunnakijskou podzemní laboratoří téměř celou Zemi a přeživší zemřou hladem a chladem. Zároveň umožní cestu temným vesmírným civilizacím, které spolupracují s Anunnaki, proniknout do jiných světů a galaxií skrze polozničené portály Země. To už bude katastrofa vesmírného rozsahu, kterou možná nyní nechápete.

Všechny síly světlých civilizací jsou nyní vrženy na to, aby se sopka dala zvládnout. Nadměrný potenciál sopky je postupně odváděn na bezpečná místa. Řečeno vaším jazykem, ‚odpouští se nadměrná pára‘. Proto se na vašich téměř neobydlených místech na dalekém severu (Jamal - Rusko) začaly objevovat díry a propadliny. Tam vypouštíme přebytečné plyny z plášťové bubliny, čímž oslabujeme Yellowstone. Vždyť ten je už připraven k výbuchu. Ale pokud exploduje teď,

neoslabený, vyhodí planetu do povětří tak, že Amerika a Evropa i polovina Asie a Afriky zmizí. Zbýlý život přežije v minimálním počtu a lidstvo nevyhnutelně zdivočí na celá další staletí.

Nespěchejte s vybombardováním Yellowstonu - všichni zemřete. Jen oslabený obr bodově zničí anunnakijský výtvar v podobě monstra - státu a v podobě podzemní laboratoře. Nezasahujte do geologie, to ještě neumíte. Je to naše věc, stejně jako odstranění radiace. I v Černobylu a Japonsku jsme to dělali už několikrát od dob Hirošimy.

Sledujeme vývoj třetí světové války a budeme se snažit zabránit jejímu rozsáhlému vzplanutí tím, že sopku nejdříve oslabíme a pouze ji uvedeme do oslabené aktivity.“

Žena se odmlčela. Bezděčně jsem se podívala ven z „průzoru“. Ohnivé oko Yellowstonu tam dál zíralo v očekávání svého osudu...

Zapsala Valeria Kolcova 08.03.2015